Написав Автор Станіслав Матковський; Переклад Ангеліни Ющук
Субота, 25 січня 2025, 17:45

Притча про заблукану овечку

Куди не глянь, говорить все про те,
Що в цім життю кінця й кра́ю немає.
Пастух ось по землі з батого́м йде,
Овець Своїх загублених шукає.

У вас ж бо благодатна стежка є
Й струмок, що в прохолоді протікає.
Що ж рветесь ви,де вогнище чуже,
Що ж вам на лузі ще не вистачає?

Він не щадить для нас Свого бича,
Карає і завжди попереджає:
«Якби були б ви свині—Я б мовчав,
Та ви Мої овечки»—промовляє.

У Пастуха аж сльози на очах,
Рахунку тим Його сльозам немає.
І скільки трав прекрасних на лугах,
А народ Божий по багні блукає.

Несуться,бродять,там де їм«красиво»,
Від світла і від істини святої.
Забули,що їх Пастир Милостивий,
Чекає і шукає у любові.

За станом одні страхи є лише:
Вівці—то блага їжа для вовків.
Інший пастух забув б про них і все,
А Цей шукає, бо їх полюбив.

«Куди ж то ти овечко забрела,
Як можна про тебе зниклу забути?
Раз щастя ти при світлі не знайшла,
Хіба в пітьмі його зможеш набути?

Я знаю, що ти чуєш голос Мій
І не дивлюсь,що ти у кігтях ночі.
Все ж хочу повернуть тебе в дім Свій,
Та тільки, якщо цього ти захочеш.

Можливо ти десь плачеш у тиші
І стогне і болить твоє сердечко.
Ну не мовчи, дай відповідь Мені,
Дай відповідь заблукана овечко!

Я від тебе почути лише хочу,
Що ти втомилась по багні бродить.
Тебе на руки Я візьму охоче
І знову почну рани всі цілить.

На пасовисько Я тебе верну,
Там для душі знайдеш благословіння.
О,відізвись,тебе Я пригорну,
Всіх кличу до життя і до спасіння.

Ну не мовчи!Дай відповідь з боліт,
Не забувай,що час є швидкоплинним.
Чекаю Я тебе багато літ,
Не нехтуй часом ти дорогоцінним.

А на лугах Моїх одна краса,
Над водопоєм зіронька сіяє».
Овечка на руках у Пастуха,
Від щастя Він ридає і ридає... Амінь

Автор —Станіслав Матковський;
Переклад Ангеліни Ющук